

der er svært at overkomme i det system, vi laver her, er, hvis man er i en svag forhandlingsposition. Og det er det, der i høj grad er problemet i den her sag.

Men klart, vi vil gå ind i den her drøftelse i udvalget om de konkrete ting, som er svære at tage op her og nu, hvor vi så kan få prøvet hinandens synspunkter af om de helt konkrete forslag, der ligger i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg må også sige til ministeren, at det, der bringer mig herop, var »mere liv i byerne«. Det vil vi alle sammen gerne have, men når kommunerne nu engang har ret til at bestemme de forskellige lokalplaner, så bestemmer de også lidt om, hvad det er der skal ind. Og der er nu ikke meget liv i en bank efter kl. 16.00. Der kunne være mere liv med nogle andre forretninger i stedet for alle de store banker på de store hovedstrøg. Jeg ved godt, det ikke vedrører erhvervslejeloven som sådan, men det kommer vel med i ministerens samtale engang med KL.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Til hr. Knud Erik Hansen: Med hensyn til, om Venstres ordfører selv er blevet inspireret i drømme eller i mareridtliggende tilstand, vil jeg blot sige, at jeg er enig i, at stoffet er tungt, og det er svært at sætte sig ind i, og så er det i hvert fald uklogt at forsøge at sætte sig ind i det i søvne.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes, det er kedeligt, at SF – og Enhedslisten måske også, det ved jeg ikke – har mareridt over den kendsgerning, at man som lovgiver en gang imellem bliver konfronteret med, at der er en udvikling ude i samfundet – og det er der jo – en udvikling, som også kalder på og taler for, at man herinde skal prøve at se, om lovgivningen nu er hensigtsmæssig nok. Det forekommer mig ejendommeligt, at det opleves som et mareridt, vil jeg godt sige.

Jeg vil ikke bevæge mig ind på butiksloven eller lukkeloven. Det er min kollega, der bagefter skal stå for den diskussion.

Jeg vil sige til fru Annie Lunde Hansen, at jeg ved, at mange kommuner er meget optaget af bypolitikken. Jeg ved også, at de tænker meget på, hvordan de skal sørge for, at deres bymidte

er levende, ikke bare i timerne om formiddagen og om eftermiddagen, men også om aftenen, fordi det faktisk er noget af det, der har en kriminalpræventiv virkning. Jeg mener faktisk også, at en mangfoldighed i butiksgaderne og sådan noget kan være med til at give en bedre oplevelse – mere liv, mere farve og mere brogethed.

Så synes jeg, det er nødvendigt at sige, at der i det her lovforslag jo er den tryghed, at der som tidligere i princippet er uopsigelighed, medmindre man efter 8 år kan aftale en genforhandling, en aftale, som så skal finde sit leje i forhold til, hvad vilkårene skal være for den næste periode; hvad huslejen skal være.

Det er lige præcis her, loven yderligere beskytter den, man kan kalde den svage part i aftaleforholdet, med en lovgivning i ryggen, med en tjekliste og selvfølgelig også med en klargøring fra Folketingets og fra min side om, at når man laver en aftale, hvad enten man er lejer eller udlejer eller privatperson eller myndighed, eller hvad det nu kan være, skal man selvfølgelig have øjnene åbne. Man skal vide, hvad det er man aftaler. Men det har jeg faktisk meget stor tiltro til at lejerne også har. Jeg synes ikke, man skal gøre lejerne til nogle, der ikke tænker sig om, som ikke er klar over, hvad det er for en aftale, de som udgangspunkt indgår, når de skal lave en aftale med udlejerne.

Så jeg synes faktisk, at der er mange ting. Jeg kunne høre, der var en lille åbning hos SF: Man ville da godt, når udvalgsarbejdet gik i gang, prøve at se på, om man nu havde forstået det helt rigtigt. Dermed være ikke sagt, at der ikke har været læst på lektien og sådan noget, det er slet ikke det, jeg antyder, men jeg kan godt forstå et parti, når det får præsenteret et lovkompleks som det her, som er indviklet, som er stort og sådan noget.

Vi andre har siddet med det i meget lang tid, vi har haft kontakter med organisationerne, været meget opmærksomme på, at både lejerorganisationerne og udlejerorganisationerne har sagt god for det, og de har jo ikke bare gjort det, fordi de nu lige her synes. De har arbejdet i årevis – i årevis – med det og har arbejdet sig ind på hinanden, og nu er der konsensus.

På den baggrund vil jeg tage hr. Knud Erik Hansens sidste bemærkning som et udtryk for, at SF dog vil prøve at kigge på, om man har grundlag for at befinde sig i den mareridtstilstand, man tilsyneladende gør.